

berøve ham den, lad ham blot blive i den! —, og dernæst sagde, at nu var Venstremændene derovre saa forknytte, at de slet ikke turde holde Møder paa de Tider, da Arbejderne kunde komme til Stede, de holdt dem om Eftermiddagen. De, som kender Forholdene, ved, at det ikke har det mindste med Virkeligheden at gøre, og derfor er det klogt af det ærede Medlem, at han er rejst saa langt bort som til København med den Historie, paa Vestkysten vilde den absolut ikke gøre sig. Naar jeg har hørt det ærede Medlem fremsætte en saadan Paastand, maa han tilgive mig, at jeg ikke tager hans Paastande alt for alvorligt, heller ikke, naar det drejer sig om Skatteansættelser.

Jeg skal ikke blande mig i den politiske Diskussion, der har været ført nu under Finanslovbehandlingen, men jeg kan dog ikke tilbageholde en lille Bemærkning overfor det ærede Medlem Hr. Stauning. Da jeg hørte det ærede Medlems Tale, kom jeg uvilkaarlig til at tænke paa en Udtalelse af en Nordmand, som havde været i Kirke og hørt en Præst, der undertiden brugte ret stærke Udtryk. Da Manden gik hjem, sagde han: Han brugte stærke Ord, han Far, han tvivlede nok paa Sagen. Den Udtalelse kom jeg, som sagt, uvilkaarlig til at tænke paa, da jeg hørte det ærede Medlem Hr. Stauning bruge de mange stærke Udtryk, som efter min Mening var ganske hen i det blaa og uden nogen som helst Rod i Virkeligheden. Naar det ærede Medlem talte om, at der var ingen, der som Venstre havde haanet Arbejderne, og talte om Sammenrottelse mod Arbejderne, ser det mærkeligt ud, da det ærede Medlem Hr. Stauning i saa lang en Aarrække har deltaget i dansk Politik, og det ser mærkeligt ud paa Baggrund af den sociale Lovgivning, vi har her i Landet. Det ærede Medlem maa jo dog indrømme, at Udviklingen indenfor den sociale Lovgivning i de senere Aar er gaaet i en god Retning, og det ærede Medlem vil sikkert heller ikke benægte, at netop i de senere Aar har Venstre i dansk Politik lagt et ret væsentligt Lod i Vægtskaalen. Det lyder noget mærkeligt, at det skulde staa saa daarligt til med Venstre, at dette Parti ikke har mindste Forstaaelse af de sociale Spørgsmaal. Jeg ved godt, at naar man ikke ønsker de sociale Spørgsmaal løst netop paa den Maade, som Socialdemokraterne ønsker det,

hedder det i Almindelighed fra den Side, at det er, fordi man mangler social Forstaaelse. Der er imidlertid noget, der hedder Realiteter, og Kendsgemningerne taler nu en Gang et andet Sprog. Naar det ærede Medlem og flere med ham taler stærke Ord og udstøder stærke Trusler mod Venstre med Hensyn paa den kommende Valgdag, tror jeg ikke, det i nogen Maade anfægter Venstre. Venstre har ikke som visse andre Partier nogen Skræk for Valgdagen, men har Tillid til, at Vælgernes sunde Sans skal vide at gøre sig gældende, saa at de kan se, hvad der er Virkelighed, og hvad der kun er Ord og Blødværk.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Haurum har Ordet for en kort Bemærkning.

Haurum: Det er selvfølgelig ganske udmærket, at det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen forstaaer at trøste sig med, at der ikke er Fremgang for Socialdemokraterne i de Egne, som han repræsenterer. Jeg skal ikke betage ham denne Tro, men naar han raillerer over en Udtalelse af mig, fremsat paa anden Plads indenfor denne Sal, om, at Venstre holdt Eftermiddagsmøder o. s. v., maa jeg minde det ærede Medlem om, at Socialdemokraterne forud for Valget i Sommeren 1920 i det ærede Medlems Kreds i Hurup indbød til Møde en Søndag Eftermiddag, fordi Arbejdere og Smaakaarsfolk bedst kunde komme paa den Tid; det ærede Medlem var indbudt som Kandidat, men arrangerede Møde Dagen efter, altsaa paa en Søndag, om Eftermiddagen. Det ærede Medlems store Forbillede, Landbrugsministeren, har netop i dette Efteraar holdt Møde Kl. 2 Eftermiddag i Købstaden Thisted og samme Dags Aften Kl. 8 i en Landkommune i Thisted Amt. Jeg lader trøstigt disse to Eksempler tale for sig selv.

Hvad jeg har sagt angaaende Sogneraadforeningernes Stilling med Hensyn til Skatteligningen i Morsø-Kredsen, fastholder jeg ganske; jeg kan i øvrigt henvise det ærede Medlem og de andre ærede Medlemmer til at læse deres eget Organ, „Morsø-Folkeblad“, hvor de vil faa en fyldig Illustration til mine Udtalelser, som gik ud paa, at man ved at overvære disse Møder ikke kunde fri sig for en Følelse af, at det var et Instruktionskursus, der skulde lære Sogneraadmedlemmerne og